

JUBILEA – JUBILEA – JUBILEA

Boží požehnání a vše dobré do dalších let přejeme sestřám a bratřím našeho sboru při příležitosti jejich narozenin.

duben

Miroslav Tiefenbach – 89 let
Ladislava Uhrová – 76 let
Lydie Kinclová – 89 let
Rostislav Majer – 60 let
Růžena Navrátilová – 89 let
Miluše Pilátová – 85 let
Josef Matějčík – 87 let
Jaroslava Varmužová – 77 let
Jiří Váňa – 87 let
Jiřina Dostálová – 89 let
Eliška Drobná – 70 let
Libuše Bravencová – 90 let
Vlasta Poláková – 92 let
Jarmila Patková – 95 let
Karel Šebesta – 75 let

květen

Karel Husák – 94 let
Marta Matulová – 65 let
Jaromír Mráz – 90 let
Marie Krupicová – 78 let
Věra Drdova – 76 let
Jana Tichlerová – 70 let
Jitka Svobodová – 76 let
Milan Nádeníček – 81 let
Aloisie Mullerová – 80 let
Ludvík Hanák – 76 let
Naděžda Dobrovolná – 85 let
Jaroslava Pilařová – 77 let
Jaroslava Babáčková – 78 let

Upřímně blahopřejeme!

Narozeniny zveřejňujeme podle klíče: 60, 65, 70, 75, 76, 77...

Respektujeme, pokud nám nahlásíte, že si zveřejnění nepřejete. Pro ochranu osobních údajů neuvádíme den narozenin ani místo bydliště.

Kloboucké Zvony

Zprávy ze života sboru Českobratrské církve
evangelické v Kloboukách u Brna

ročník XXVI.

duben, květen 2019 AD

Kristus shromažďuje svůj lid

Liturgické období postní a velikonoční

7. dubna – 5. neděle postní

9.30 Klobouky, 11.00 Velké Hostěrádky

14. dubna – Květná neděle

8.00 Brumovice, 9.30 Klobouky

18. dubna – Zelený čtvrtek

18.00 Klobouky fara

19. dubna – Velký pátek

9.30 Klobouky – bohoslužba se slavením sv. Večeře Páně

21. dubna – neděle Vzkříšení

9.30 Klobouky – bohoslužby se slavením sv. Večeře Páně

28. dubna – 2. neděle velikonoční

8.00 Brumovice, 9.30 Klobouky – bohoslužba se skauty

5. května – 3. neděle velikonoční

9.30 Klobouky se svátostí křtu, 11.00 Velké Hostěrádky

12. května – 4. neděle velikonoční

8.00 Brumovice, 9.30 – Klobouky

19. května – 5. neděle velikonoční

9.30 Klobouky, 11.00 Velké Hostěrádky

26. května – 6. neděle velikonoční

8.00 Brumovice, 9.30 – Klobouky

Biblické slovo – Liturgická doba postní a velikonoční

List Efezským 2,17-22

Kristus přišel a zvěstoval pokoj, pokoj vám, kteří jste dalecí, i těm, kteří jsou blízcí. A tak v něm smíme obojí, židé i pohané, v jednotě Ducha stanout před Otcem. Nejste již tedy cizinci a přistěhovalci, máte právo Božího lidu a patříte k Boží rodině. Jste stavbou, jejímž základem jsou apoštolové a proroci a úhelným kamenem sám Kristus Ježíš. V něm je celá stavba pevně spojena a roste v chrám, posvěcený v Pánu; v něm jste i vy společně budování v duchovní příbytek Boží.

Bratři a sestry, máme za sebou výroční sborové shromáždění. Znovu jsme tak měli příležitost přemýšlet nad naším sborem, mohli jsme se ohlédnout za tím, co jsme prožili minulý rok a co spolu tvoříme.

Apoštol Pavel píše do sboru v Efezu slova, která platí i dnes. Jsou to slova **o pokoji, o jednotě v Duchu** mezi přišedšími a starousedlíky, **o sboru jako o stavbě ze živých kamenů a o nás, kteří jsme budování v duchovní příbytek Boží.**

Začnu tím posledním bodem. Možná máme často pocit, že sbor budujeme my a že to dá dost práce. Apoštol Pavel nám však připomíná, že to my jsme přitom budování. Je to radost být u toho, růst svěřenými úkoly a zodpovědností. **To my jsme při starosti o sbor budování v duchovní příbytek Boží.** Sbor se tak sestává ze živých kamenů, ze živých lidí, nejen staveb: kostela, fary, modliteben, kaple. Sbor je živá, dýchající stavba, kterou pojí vztahy, někdy napětí, stojí však na jednom základě – Ježíši Kristu.

Kristus přišel a zvěstoval pokoj.

To Pavel ve svém dopise zdůrazňuje. Kristus přinesl pokoj všem, vzdáleným i blízkým, židům i pohanům. Líbí se mi přitom, že apoštol Pavel oslovuje nejprve ty, kteří jsou dalecí. Možná právě proto, že to oni potřebují více ujistit, že ke sboru ještě patří, možná aby právě jim dal jasně najevo, že jsou v jeho očích důležití i oni a mohou se sboru přiblížit. Oslovuje je přímo: „Pokoj **vám**, kteří **jste** dalecí.“ Pán Ježíš neztrácí ze zřetele žádného člověka a v tom je i pozvání.

„Nejste již cizinci, máte právo Božího lidu, patříte k Boží rodině.“

Bratři a sestry, jsem ráda za vaše zpětné reakce a chtěla bych vás k nim povzbudit. Ať se cítíte být sboru blízcí, nebo spíš vzdálení. Nebojte se přijít na faru a domluvit si popovídání, rozhovor, ať vás něco trápí, nebo vám jen chybí společnost. Jsem tu od toho, abyste se v našem sboru cítili jako doma, a kdybyste tu třeba nemohli najít své místo, věřím, že spolu na něco přijdeme.

Postní období

Během postu se připravujeme na Velikonoce. 40 dní se modlil a postil Pán Ježíš po svém křtu v Jordánu. 40 dní se postil i prorok Eliáš, než v jeskyni prožil blízkost Boží. 40 dní trvá postní období od Popeleční středy do Bílé soboty (bez nedělí).

Podle Martina Luthera si každý z nás může zvolit způsob půstu. Někdo si odepře nezdravé potraviny, sladkosti, někdo na nějakou dobu jídlo zcela a ušetřené peníze věnuje na postní sbírku vyhlášenou Diakonií. Podobně se po celém světě lidé v postním období uskovňují a pomáhají tišit hlad v místech, kde jím lidé trpí.

Někdo se zase rozhodne dělat něco navíc, věnovat pozornost něčemu důležitému: modlitbě, časnému vstávání, sportu, návštěvám osamělých lidí.

Zkušenost lidí říká, že po poctivě prožitém půstu prožijí Velikonoce jinak, opravdu pocítí něco ze vzkříšení a nové naděje.

Martina Zuštinová

Velikonoce a doba velikonoční

„Hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku.“

Matouš 28,20

V tom je naděje Velikonoc.

Náš Pán Ježíš Kristus zemřel a přece žije. I kdybychom zemřeli, budeme žít s ním.

Modlitba – Vděčnost

Tvým darem, pro mne, Bože, je:

Když se ráno probudím ve své posteli a mohu říct „díky za nový den“.

Když usedám ke snídani a můžu říct „díky za jídlo a pití“.

Když zasednu k počítači a pomyslím si „díky, že mohu pracovat“.

Když sedám na kolo a jedu na návštěvu za někým, kdo to potřebuje, a v hlavě mi cinkne jako zvonek „díky za dar setkání a sdílení“.

Když se večer sejdeme doma u stolu a můžeme říct „díky, že jsme tu pospolu“.

Pane, děkujeme za bolest a trápení, které nás naučily nespoléhat jen na sebe, děkujeme za naše prohry, které nás vedly k pokoře a pochopení druhých, děkujeme za zoufalství, které nás přivedlo blíže k tobě, děkujeme za naději, kterou nás oslovuje evangelium tvého Syna. Ať je toho posledního v našem životě více! (Z knihy: Vždyť se mnou jsi ty...)

Slovo kurátora sboru k výročnímu sborovému shromáždění

V neděli 17. března proběhlo výroční sborové shromáždění, tedy nejvyšší shromáždění sboru, které má pravomoc rozhodovat o všem podstatném, co se ve sboru děje. Účastnit sborového shromáždění se mohou všichni členové sboru, hlasovat pak ti ze členů, kteří se účastní na životě sboru a přispívají na jeho provoz. Sbor má zhruba 600 evidovaných členů, 176 z nich jsou členové s hlasovacím právem. Z nich se tohoto shromáždění zúčastnilo 43 bratrů a sester.

V letošním roce byly na pořadu VSS dvě volby. Nejprve opakovaná volba sestry farářky Martiny Zuštinové, jejíž povolání v září 2019 končí. Členové sboru jí vyjádřili v tajné volbě důvěru a sestra farářka byla zvolena na dalších pět let. Další volbou byla volba náhradnice do staršovstva, kterou byla zvolena sestra Marcela Adámková z Morkůvek.

Na sborovém shromáždění byla projednána a schválena účetní závěrka za rok 2018 a také rozpočet na rok 2019. Čekají nás dvě významné opravy. Vnější část fasády severní stěny kostela včetně zabezpečení zdíva proti zemní vlhkosti – část oprav proběhne v letošním roce a část v letech následujících (je požádáno o dotaci). V letošním roce nebo na začátku roku příštího bude nutné provést generální rekonstrukci varhan – rozpočet od varhanářské firmy je zhruba 345.000 Kč. Podařilo se získat grant od Nadace ČEZ ve výši 248.000 Kč.

Na shromáždění také zazněly zprávy z kazatelských stanic, v roce 2018 fungovaly 3 kazatelské stanice – Brumovice, Velké Hostěrádky a Morkůvky. V roce 2019 je provoz v kazatelské stanici Morkůvky přerušen a Diakonie BETLÉM zde provádí rekonstrukci.

V roce 2018 se ve sboru uskutečnilo 100 bohoslužeb (56 se konalo v sídle sboru a zbytek v kazatelských stanicích). Průměrná účast v neděli na evangelických bohoslužbách byla 58 osob. O svátcích pak tradičně chodí do kostela lidí více – Velký pátek 82, Boží hod velikonoční 85, ale! Svatodušní neděle 56, Neděle Díkčinění 108 a Bohoslužby 24. 12. s Dětskou vánoční hrou cca 100 osob a Boží hod Vánoční 152 osob.

Vyslechli jsme zprávu o činnosti střediska Junák, které úzce se sborem spolupracuje. Dále zazněla zpráva z Diakonie BETLÉM a o činnosti dozorčí rady střediska. V letošním roce nastoupí nová dozorčí rada, kterou zvolilo staršovstvo na svém březnovém jednání. Novou dozorčí radu tvoří – Jiří Gruber (senior brněnského seniorátu ČCE), Martina Zuštinová (farářka), Libuše Vinterová (presbyterka sboru ČCE), Brigita Petrášová (starostka obce Morkůvky), Tomáš Vrána (starší sboru Církve bratrské) a náhradníky jsou Jana Tichlerová (členka sboru ČCE) a Petr Matuška (kurátor sboru ČCE v Silůvkách).

Připomněli jsme si i oblasti, které nyní řeší celá církev. V loňském roce ČCE oslavila 100 let od svého vzniku sjednocením dvou větví reformace (augšpurské a helvétské). Zároveň církev zažívá období postupné finanční odluky od státu. Již jen několik málo let a financování sborů bude zcela na nás – členech církve. Církev připravuje nový plán s názvem REFORMANDA 2030, tedy jakýsi pokus vytvořit si cestovní mapu pro dobu bez finanční podpory od státu. A druhým impulsem do dalších 100 let jsou změny v pořadu bohoslužeb, tak aby plněji čerpaly z ověřené tradice a byly srozumitelné i pro návštěvníky mimo tradiční okruh. Připravuje se nový zpěvník a diskutuje se i četnost vysluhování Večeře Páně ve sborech. Již Jan Kalvín (1509–1564) měl za to, že se má Večeře Páně slavit každou neděli. V Kloboukách se slavila VP v roce 2018 pouze sedmkrát.

Tomáš Vostřák

Pozvánky

Skautská bohoslužba

Dne 28. dubna oslavíme 15 let se skautským střediskem ICHTHYS, které založil br. farář Luděk Korpa (Armin) a po něm ho vede Blanka Holásková (Bronťa).

V Kloboukách si toto výročí připomeneme bohoslužbou se skauty.

Blažkov – rodinná dovolená (20. – 27. července 2019)

Zájemci o rodinnou dovolenou na Blažkově prosím hlase se na adrese cceklobouky@seznam.cz.

Pozvánky

31. března	18:00 Koncert Českého filharmonického sboru Brno
6. dubna	Ekumenická pouť POJĎME SPOLU
18. dubna	18:00 Zelený čtvrtek – Sederová večeře
29. dubna	18:30 Setkání u kávy a filmu
6. května	19:00 Staršovstvo
10. – 12. 5.	Sborový výlet na Slovensko, Jarní školka mládeže
24. května	Noc kostelů v katolickém kostele
27. května	18:30 Setkání u kávy a filmu
30. května	18:00 Nanebevstoupení Páně se slavením sv. Večeře Páně
2. června	9:00 Seniorátní neděle ve Vanovicích

Ze vzpomínek Kristýny Háčkové – 3.část

Stařeček a babička (připravila Dana Bobková)

Stařeček byl Jan Odstrčil, narozený ve Fryštáku. Vyučen byl tkadlec, oženil se s Františkou Kulíškovou z lánu ze Šardic. Babička byla prostřední postavy, silná, tmavé oči i vlasy. Nemohla si zvyknout na zdejší kroj selský, tedy se nosila po šardicku. Dlouhé, široké, sedmipůlové sukně, dvoupůlový fěrtoch, kacabajku s dlouhými řasnatými šůsky moc ozdobenými. Na krku vždy květovaný šátek na všední den prací, na svátek hedvábný. Na hlavě turecký šátek jako zde. Kukličky se tenkrát ještě nenosily.

Když jsme byli hodní, brávala nás na besedu, když šli na faru neb ku staré paní. Jinam nikde nechodili, jen málokdy ke strýčkovi na hospodu. Byla pořád churavá, měla tlčení srdce a časem záchvaty. Těžká práce i chůze, to ji už velmi unavovalo. Chodil k nám pan doktor Waraus, bledý, málomluvný starší pán. Jednou mu babička povídá: pane doktore, dyť mně pomůžete“. On svěsil hlavu a po chvíli odpověděl: “Odstrčilko, pomůžete napřed vy mně a potom pomůžu já vám.“ Byli na tom oba stejně a nemoc se horšila.

Stařeček byl prostřední statné postavy, tmavé oči, hlavu bílou, vždy pečlivě oholen, vestu vždy až ke krku zapnutou. Odsposd nosil vždy bílý flanelový kabát, neb byl taky churavý. Trpěl kornatěním cév a měl záduchu. Byl hodně nahluchlý, proto mu strýček notář koupil takový přístrojek, říkali jsme tomu telefon. Stařeček si to chválil, že přece lepší slyší, ale neužíval to, jen někdy, aby to mnohému vysvětlil. Museli jsme hodně hlasitě mluvit a tak přece slyšel. Nejrač měl ozdobně vykládanou pikslu a v ní šňupavý tabák. Sám si rád šňupl, ještě však byl radši, když někomu mohl nabídnout.

To bývali zde už na odpočinku jako na výměnku a opravdu oplývali vším, až na to chatrné zdraví. Všichni čtyři hodní syni se postarali s velkou láskou o jejich pohodlí a aby v ničem neměli nedostatku. Oba měli v prázdných chvílích zálibu ve čtení. Proto stařeček odbíral časopis Hlasy ze Siona, Betanii a Kazatel betlémský – to byly sešity v zeleném obalu. Strýček notář jim předplácel Národní listy a Světozor, to byly sešity v modrém obalu. Mimo jiné strýček profesor jim posílal každý měsíc deset zlatých a strýček farář pět zlatých a strýček notář deset zlatých. Strýček z rynku zas něco dobrého jako z hospody. Měli něco peněz ušetřených a Psinek k užívání na pět mír.

Oba byli nad míru štedří, zvláště pro chudé a nemocné se věnovali, a při tom ještě velmi opatrní a hospodářští. Stařeček říkával: “Dejte a bude vám dáno, prostě a bude vám odpuštěno.“ Nenechali si nikdy říkat „pan a paní“, ale byli pro všechny pantáta a panímáma.

Poznámka:

Kristýna Háčková uvedla chybný údaj o místě narození svého stařečka Jana Odstrčila, který se správně narodil 13. 7. 1811 v Kloboukách č. 63 manželům Janu a Veronice Odstrčilové, rozené Nedbalové, jak o tom svědčí zápis

v kloboucké matrice. Tito jeho rodiče přišli do Klobouk z Fryštáku, kde měli roku 1794 svatbu a až do roku 1808 zde bydleli. Nabízí se otázka, zda byl příbuzenský vztah mezi tímto Janem Odstrčilem a pozdějším farářem Janem Odstrčilem, který do Klobouk přišel roku 1922 také z Fryštáku. Odpověď zní ano, měli společného předka **Bartoloměje Odstrčila**, který se narodil 31. 7. 1744 katolickým rodičům Janovi a Magdaleně Odstrčilovým v Břestu. Zde se také oženil s Annou Hedvičkovou, dcerou rolníka Jakuba Hedvička z Břestu. V Břestu se stal evangelíkem. V manželství se jim narodili nejméně dva synové:

Jan Odstrčil, narozený 19. 6. 1774 v Břestu, se roku 1794 oženil s Veronikou Nedbalovou, dcerou rolníka Martina Nedbala z Prusenovic. Manželé bydleli ve Fryštáku č. 19. Roku 1808 prodal Jan Odstrčil majetek ve Fryštáku a koupil dům č. 63 v Kloboukách (dům č. 63 je v současnosti dům paní Drdové). Zde se 13. 7. 1811 narodil syn Jan Odstrčil, výše zmíněný stařeček Kristýny Háčkové.

Další syn Bartoloměje Odstrčila byl **Petr Odstrčil**, narozený 25. 5. 1777 v Břešti č. 34. Ten se roku 1796 oženil s Lucií Václavíkovou z Roštění. V manželství se roku 1805 narodil syn **Petr Odstrčil**, který se oženil s Veronikou Trdlíkovou z Kostelce u Štípy. V tomto manželství se jim narodili tři synové: Jan, František a Pavel. Syn **Jan Odstrčil**, narozený 19. 5. 1851, se oženil s Vincencií Klesníkovou z Kostelce u Holešova. Dne 27. 12. 1894 se jim narodil jediný syn **Jan Odstrčil**, pozdější kloboucký farář a katecheta. Z toho vyplývá, že otec faráře Odstrčila byl vlastník Kristýny Odstrčilové, provdané Sokolové. Její vnučka Kristýna Háčková, narozená roku 1901, se roku 1930 provdala za faráře Jana Odstrčila, a tím se vlastně rodinný kruh uzavřel.

